

Seria: Profesorki Super-Babki
Nr odcinka: 186
Podseria: artystki, śpiewaczki operowe
Podseria: związane z Trójmiastem, Wybrzeżem
Podseria: więźniarki hitlerowski/sowieckich obozów/łagrów

Na 99 rocznicę urodzin

Maria Ziełińska

Opera Bałtycka oraz Teatr Muzyczny w Gdyni

Omawiana/Polecana książka:

Maria Ziełińska: Od arii do psalmów. W poszukiwaniu prawdziwego piękna¹. ALTER, Kraków 2014.

Bohaterkę odcinka jest Pani **Maria Ziełińska** polska śpiewaczka operowa, która w latach 1950–1976 była solistką **Opery Bałtyckiej** w Gdańsku. Urodziła się 7 marca 1924r., a zmarła 18 listopada 2018r., przeżyła zatem prawie 100 lat. Była uczennicą Wiktora Bręgy². Jej nauczyciel to niezwykła postać!! Dlaczego pokochał Polskę? Jest odnośnik – warto kliknąć.

W serii mamy już wiele śpiewaczek operowych – lista ma kilkanaście pozycji: 27,32,116,117, 164, 171, 173, 175, 177, 179-183. Wszystkie Panie (oprócz jednej) pracowały jako nauczycielki /profesorki śpiewu w konserwatoriach, akademiach lub uniwersytetach muzycznych. Jeden wyjątek to laureatka wyróżnienia akademickiego tj. DHC /odc. 32(31)/. Nasza Heroina debiutowała rolą Tatiany w operze Piotra Czajkowskiego – **Eugeniusz Oniegin** na deskach Studia Operowego w Gdańsku (obecnie Opera Bałtycka) w 1950 roku. Eseista oglądał balet o tym tytule w Teatrze Bolshoi w Moskwie. W latach 1950–1976 Bohaterka była solistką (sopranistką) Opery Bałtyckiej. Dla znawców lub miłośników opery wypisano z zasobów internetowych Jej przykładowe role: <<Madame Butterfly w „Madame Butterfly” – Giacomo Pucciniego, Hrabina w „Weselu Figara” – Wolfganga Amadeusza Mozarta,

¹ <http://www.wydawnictwoalter.pl/od-arii-do-psalmow/>; o książce – na stronie wydawnictwa.

² https://pl.wikipedia.org/wiki/Wiktor_Br%C3%A9gy; ciekawe informacje.

Halka w „Halce” – Stanisława Moniuszki, Mimi w „Cyganerii” – Giacomo Pucciniego, Małgorzata w „Fauście” – Charles’a Gounoda, Liza w „Damie pikowej” – Piotra Czajkowskiego.>> Zatem same klasyczne dzieła – może nawet i niektórzy laicy o nich słyszeli. Dalej były role: <<Donna Elwira w „Don Juanie” – Wolfganga Amadeusza Mozarta, Aida w „Aidzie” – Giuseppe Verdiego, Jarosławna³ w „Kniaziu Igorze” – Aleksandra Borodina, Desdemona w „Otello” – Giuseppe Verdiego, Alina w „Gopłanie” – Władysława Żeleńskiego (chyba grana niezwykle rzadko), czy Mercedes w „Carmen” – Georga Bizeta>>.

Z tego zestawu eseista był jedynie na spektaklu „Aidy” w Dreźnie (Semperoper⁴), „Weselu Figara” w Bydgoszczy oraz na filmie „Carmen”⁵ z Placido Domingo. W poprzednich odcinkach wspominał o innych wizytach w operach. Poszczególne arie z w/w klasycznych dzieł prezentowano w programach kulturalnych w telewizji lub radio⁶. Audycji wspomnianej w odnośniku – eseista słucha od czasu do czasu. Nasza Heroina poszła śladem śpiewaczek omawianych we wskazanych odcinkach serii – mając wielkie doświadczenie sceniczne, sukcesy, postanowiła w pewnym momencie kariery zostać pedagogiem i przekazywać swoją wiedzę i swoją wizję sztuki młodym adeptom ze świata śpiewu i aktorstwa.

muzyczny.org/pl/edukacja/w-teatrze.html

YouTube Maps YouTube Maps ear

ATR MUZYCZNY
Danuty Baduszkowej w GDYNI

STRONA GŁÓWNA SPEKTAKLE REPERTUAR TEATR EDUKACJA KONTAKT BILETY PL 🔍

Edukacja

EDUKACJA

TEATR MUZYCZNY JUNIOR

– forma działalności edukacyjnej Teatru Muzycznego im. Danuty Baduszkowej, założony z inicjatywy dyrektora Jerzego Grucy przez Małgorzatę Ryś w 1991 roku. Nasza idea to „POZNAJ SIEBIE - BĄDŹ SOBĄ - POWIEDZ COŚ OD SIEBIE!”

PAŃSTWOWE POLICEALNE STUDIUM WOKALNO-AKTORSKIE IM. DANUTY BADUSZKOWEJ

– istnieje od 1966r. Zgodnie z założeniami jego założycielki i patronki jest integralną częścią teatralnego organizmu, w którym realizuje się program kształcenia aktorów zgodnie z schillerowską zasadą „bycia w teatrze”. Obecnie w 3,5 rocznym cyklu kształcenia słuchacze studium oprócz intensywnych zajęć szkolnych - śpiew, gra aktorska oraz różne techniki tańca - mają szanse realizować praktyki sceniczne podczas prób i spektakli repertuarowych Teatru Muzycznego. Stają się zatem częścią teatralnego zespołu, mogą podglądać pracę swoich starszych kolegów i mistrzów, którzy są także ich nauczycielami. Studium „Baduszkowej” wykształciło szereg absolwentów, których możemy spotkać w wielu teatrach w całej Polsce.

Informacja o studium, które istnieje od 1966 roku.

Absolwentką studium jest m.in. Pani Marta Gzowska-Sawicka aktorka Teatru Polskiego w Bielsku-Białej

Maria Zielińska była **nauczycielką muzyki i pedagogiem (profesorem)** w Studium Aktorskim Teatru Muzycznego w Gdyni oraz w Szkole Muzycznej w Kartuzach.

³ https://pl.wikipedia.org/wiki/Knia%C5%BA_Igor; o słynnej operze.

⁴ <https://www.semperoper.de/en/index.html>; o OPERZE w Dreźnie.

⁵ <https://www.imdb.com/title/tt0087034/>; info o filmie.

⁶ <https://jedynka.polskieradio.pl/artykul/2719126>; informacja o audycji w PR o nazwie „Wieczór z operą i operetką”

Co do drugiej podserii - to do niej można zaliczyć bohaterki z odcinków: 53,61,80,86,106, 127, 135, 141 ora 163; zupełnie innych zawodów, pracujących m.in. na Politechnice lub na Uniwersytecie Gdańskim oraz żeglarki.

W przypadku innych heroin z podserii artystek, bardzo często były to książki o nich lub kompendia wiedzy o operze. Natomiast **autobiografie** są w każdym przypadku bardzo cenne, Heroiny zwykle udostępniają archiwum dokumentujące karierę, zdjęcia, dyplomy, nagrody itd., tak jest też w przypadku omawianej książki.

Omawiana książka ma 314 stron, twarde okładki, zamieszczono kilkadziesiąt, może ponad 100 fotografii, czarno-białych oraz kolorowych. Papier jest śnieżno-biały, dość gruby, wszystkie marginesy szerokie, czcionka dość mała – to trochę mankament. Na początku mamy spis treści – naprzód strona, a potem tytuł rozdziału, choć zwykle jest przecież odwrotnie. Motto książki odwołuje się Henryka Sienkiewicza, który sugeruje pisanie pamiętników – w Jej przypadku stał się on kanwą książki. Rozdział początkowy: „Sielskie dzieciństwo i chmurna młodość w Warszawie”. W odrodzonej Polsce Artystka przeżyła 15 lat. Mieszkali w Warszawie, „Babunia zabierała mnie co rano z sobą na zakupy (...), często do Hali Mirowskiej”. „Ojciec lubił chodzić ze mną na spacer” – wyjaśnia się słowo ‘sielskie’ – rodzina była kochająca się, wielopokoleniowa. Chodzili na wycieczki do parków i lasów. Polubiła przyrodę. Na emeryturze została malarką amatorką – główne tematy to ewangeliczne oraz przyrodnicze. Miała młodszego brata – rodzina kupiła dom w Falenicy, a ojciec przystał na dojazdy do pracy pociągiem. Ona tam chodziła do szkoły podstawowej. Droga wiodła skrajem lasu, dziś niestety uznano by to za niebezpieczne, jaka szkoda, że to się zmieniło. „Pan Bóg urządza dla nas nieustający, zadziwiający, olśniewający spektakl natury” – to cytaty ze strony 13, u dołu. Nasza Bohaterka jest z innego świata niż dzisiejsze przeklinające więdźmy, które już jakby są ‘pokarane’ przez swoją brzydotę. Strony są numerowane u dołu, w kolorze czerwonym, nad numerem jest stopka z tytułem podrozdziału. Ten cytaty wyjaśnia też tytuł i podtytuł, psalmy chwalą Boga – tak uważają chrześcijanie (a także Żydzi), a szukanie prawdziwego piękna – to poważne zadanie, które może być mottem zawsze, ale szczególnie w roku 2023 i w dalszych latach. Zdjęcie ojca – strona 15: „ojciec zawsze krył nasze uchybienia” – może zbyt rozpieszczał swoje dzieci??? Jej ta miłość nie zaszkodziła. Jest zdjęcie brata Jurka z Pierwszej Komunii Św. – niestety zmarł wkrótce potem, z powodu zgangrenowanego wyrostka robaczkowego. Wydaje się iż dziś lepiej się to diagnozuje.

„Największą fascynacją trwającą do dzisiaj, poza Sienkiewiczem, był Prus, ten wielotomowy – Faraon i Emancypantki”. Przeczytała wszystko, jak pisze kilka razy. W Cioci (matki chrzestnej) były bale dziecięce ze śpiewaniem pieśni turystycznych i pastorałek. Nasza Bohaterka nie pisze o szkołach muzycznych – ale bywały różne drogi do opery, jedną

z naszych bohaterek wyciągnięto z instytutu, była inżynierem – została gwiazdą scen polski i świata. Strona 23: „zaczęła się II wojna światowa”. Mieli pecha jak cała Polska, a u nich szczególnie, bo od bomby zapalającej, spaliła się kamienica, z ich mieszkaniem. Stracili cały dobytek... Wspomniana ciocia udzieliła im dachu nad głową. Znajomy chłopak wstąpił do AK zginął pierwszego dnia Powstania, w walce o Dworzec Gdański.

Ojciec Bohaterki został zamordowany przez Hitlerowców w obozie Mauthausen. Miał 44 lata.

Ona z mamą przeżyła sierpień 1944 na Woli, cudem unikając śmierci; „koszmarny przeżyte na jawie, śniły mi się potem poprzez dziesiątki lat po wojnie...”. Trafiły do tzw. „obozu przejściowego”, co za absurd. Z obozu z Pruszkowa pojechały na roboty przymusowe, gdzieś pod Wrocław. Kopili rowy. Ale przeniesiono je do szwalni do kobiecego obozu koło Oleśnicy – miała 20 lat. Zapewne to lepiej, bo pracowały w zamkniętym pomieszczeniu. Zapewne niewielu firdojczlandów czytało tę książkę.

Cytat ze strony 27: „front się zbliża (...) Lagerka zmiękała do tego stopnia, że dała mi na Boże Narodzenie (grudzień 1944) przepustkę i bilet, abym mogła odwiedzić Mamusię i ciocię w sąsiednim obozie”. Eseista miał sąsiadów pracujących na roli przymusowo w czasie wojny, bauer tak był ?? jaki ?? taki rozumiejący iż w niedzielę pożyczał mu rower, aby jeździł na randki do drugiej wsi. Po wojnie pobrali się Polak i Rosjanka. Mieszkali w Bydgoszczy, mieście dzieciństwa eseisty.

Nadeszły wojska radziecki, strażnicy i strażniczki uciekli. Polacy ruszyli na piechotę do ojczyzny, pisze iż szli 50 km dziennie. Opis trzeba samemu przeczytać. Co do trzeciej podserii to mamy odcinki: 7, 11, 13,15,31,42,61-63,82,155, 169 oraz 190, przy czym niektóre Heroiny nie przeżyły więzienia w obozach.

Strona 30/31 – zdjęcie mamy Bohaterki oraz informacja iż mama i ciocia wróciły 3 dni wcześniej ... Ale w 1947r. mama zmarła, zapewne z powodu warunków wojennych. Jest seria zdjęć ciocia oraz Krzysztof – przyjaciel z odległej przeszłości. Straciła brata i rodziców, okazało się, że znalazła wsparcie w rodzinie, w kręgu znajomych oraz w instytucjach kościelnych.

„Maestro Wiktor Brègy” – to rozdział zaczynający się na stronie 36. Zaczęła brać u niego lekcje prywatne na Pradze, która była oczywiście mniej zniszczona. Do Mistrza zawiózł Ją kuzyn Czesław Walęcki. Rozpoczęła systematyczną naukę. Pierwsze lekcje były jeszcze w 1943r. Przez pierwsze lata po wojnie był profesorem w Wyższej Szkole Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, w której studiowała nasza Heroina. Nie pisze o wszystkim, oprócz lekcji śpiewu zapewne uczestniczyła w tajnych kompletach... Kolejny

rozdział to „W internacie u sióstr Szarych Urszulanek⁷”. Na stronie 45 nasza Heroína deklaruje swoją religijność oraz wolę „aby coś dobrego zrobić bezinteresownie i kochać Boga i ludzi za przykładem sióstr” – nie było nigdy takiej deklaracji w 200 odcinkach, a obecnie nie jest to modne. Bez rodziców, wspierana przez krewnych i Siostry dostała impuls do rozwoju osobistego, ‘powera’, którzy inni posiadają dzięki ogromnym zasobom dóbr i pieniędzy. Można inaczej, ale za to nie była celebrytką, nie gościła w mediach i jakoś nie jest sławna, a była gwiazdą opery.

„Debiut w Gdańsku” – zatrudnioną Ją od razu po dyplomie, w 1949r., ćwiczyła. Historia jest trochę bajkowa. Praca, docenienie, bo miała talent i umiejętności. A zatem bajka - Siostry z Warszawy dały Jej list polecający do Gdańska i dostała bezpłatne lokum w baraku „Caritas Academica”, właściwy ksiądz przedzielił Jej pokój. Do pokoju docierały niedzielne i świąteczne obiady.

Dyrektor Zygmunt Latoszewski – zdjęcie str. 49 – przydzielił Jej pierwszą rolę – Tatiany. Są zdjęcia na stronie 50, ze słynnym Andrzejem Hiolskim⁸. Miała podwójne szczęście bo to gigant scen operowych i piękny człowiek.

„Życiowa rola” to Cio-Cio San w Madame Butterfly; rozdział na stronie 54. Jest zdjęcie po próbie generalnej – jak to się stało, że prof. Brègy dojechał do Gdańska? Bo był tym razem

⁷ <https://urszulanki.pl/>; o zakonie założonym przez Bohaterkę odcinka 24(23).

⁸ https://pl.wikipedia.org/wiki/Andrzej_Hiolski; znany bardziej z Bytomia.

reżyserem przedstawienia. Zatem miała szczęście spotkać się ze swoim ulubionym nauczycielem – wynika z uwag, jakby znając Jej sytuację był jakimś serdecznym opiekunem, jakby wujem, również jego żona Zofia miała uznanie dla Niej. Jest kilkanaście zdjęć!! „Nowa rodzina – Jadwiga i Zofia”. Maria i Tadeusz Horodeńscy nazwani są w podpisie do zdjęcia (str. 63) jako ‘Przybrani dziadkowie’. Jakby los się odwrócił, ktoś otoczył Ją sympatią, zmieniła miejsce zamieszkania. Zaczęła wreszcie zarabiać.

„W Gdańsku zaraz po wojnie” – str. 77: <<Ludzie garnęli się do siebie. Spotkania towarzyskie składały się ze skromnej kolacji i ... wspomnień wojennych”. Chciałoby się zapytać „Gdzie się podziały tamte prywatki?” Co się stało?

Strona 82 „Trzewiczki Czajowskiego i inne przedstawienia” – kariera się rozkręcała. O tym utworze eseista przeczytał po raz pierwszy w życiu. Są uwagi i zdjęcia do kolejnych oper zestawionych na początku eseju Faust, Aida, Don Juan (po kilka zdjęć).

Nasza Bohaterka nie założyła rodziny – nie oglądała TV „haftowałam paramenty liturgiczne w darze dla kościoła Najświętszej Marii Panny” – czy nie odlotowe? (s. 110). Na str. 114 rozdział „Wspomnienie o Kazimierzu Wiłkomirskim”. Nie tylko opera; „jesienią 1957 roku śpiewałam ‘Kantatę o Św. Jacku’ skomponowaną właśnie przez Kazimierza Wiłkomirskiego na sopran, baryton, chóry i orkiestrę”. To równoległa ścieżka kariery występy w filharmoniach i kościołach. W Bielsku-Białej dopiero co zakończył się festiwal „Musica Sacra” gdzie koncerty były w kościołach oraz żydowskim domu modlitwy przy cmentarzu żydowskim. Występowała w tym dziele m.in. w Filharmonii Krakowskiej oraz w Katedrze Wrocławskiej. Znali się z Gdańska bo tam przez pewien czas mieszkał.

„Kolejne opery, kolejne partie” – od strony 118 – Halka, Don Carlos, Tosca – kilkanaście zdjęć i wiele stron wspomnień. Jest o jakiejś niespełnionej miłości = Die Brieffreundshaft. Musiała znać dobrze niemiecki bo zaprzyjaźniła się z Niemcem Helmutem. Zaprosił Ją do Staatsoper do Lipska. Eseista zna kilka małżeństw polsko-niemieckich, jedno wróciło z USA do Bielska-Białej, czy mogło się skończyć małżeństwem? Problemem było wybrać Bonn czy Gdańsk?

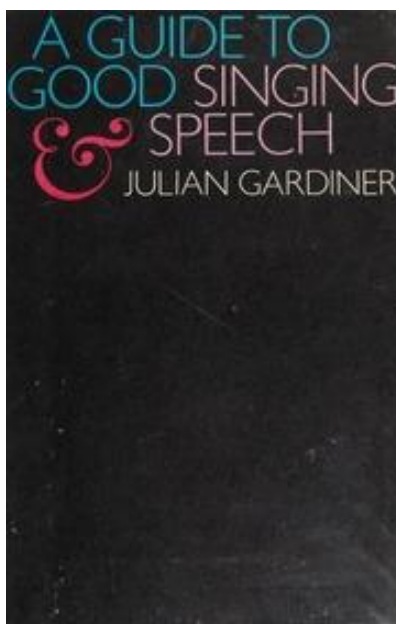
„Kilka słów o gdańskich pedagogach”, i kilka innych, a potem rozdział „Na audycjach szkolnych z Adolfem Malinowskim”. Miała pracować w Lipsku, ale nie podpisała kontraktu, może mogła otworzyć światową karierę?

„Wakacje 1964 roku, przedłużone do trzech miesięcy spędziłam u Mary i Juliana Gardinerów⁹ w Londynie – jak podpisuje ich zdjęcie ‘czarujący artyści’; m.in. on przy

⁹ <https://archive.org/details/guidetogoodsingi0000gard>; napisał książkę << A guide to good singing and speech>>. https://books.google.pl/books/about/A_guide_to_good_singing_and_speech.html?id=W6wYAQAIAAJ&redir_esc=y; informacje o książce – nadal do kupienia.

fortepianie, był nauczycielem i kompozytorem, napisał słynny podręcznik – nie ma hasła w Wikipedii. Potem była rewizyta – on przyплыnął do Gdyni – spędził miesiąc w Polsce.

Książka Profesora

„Dwie krótkie podróże” – strona 224 – do Włoch oraz do Szwajcarii... Nie streszcza się książek – jest wiele do doczytania.

Na emeryturze nasza Heroina zajęła się – jak wspomniano – malarstwem oraz wyszywaniem – jest kilkanaście Jej dzieł. Uczestniczyła w honorowych „domowych i kościelnych koncertach z rodziną Kusiewiczów¹⁰”.

Heroina jest ‘nie z naszych czasów’ i ‘nie z obecnych pewnych trendów”. Warto przeczytać książkę – kończy ją zdjęcie Pani Marii Zielińskiej z informacją iż powstał o Niej film, nie można go wyklikać.

Warto zastanowić się nad swoim życiem, jak je szczęśliwie spędzić?? Ona nie czuła jakoby przeżyła go źle, czy niewłaściwie – wręcz odwrotnie. Może warto z Niej wziąć przykład.

¹⁰ https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Kusiewicz; o profesorze muzyki z Gdańska Piotra Kusiewicza.

INNE PUBLIKACJE

Związane z nauczycielem Heroiny:

<https://culture.pl/pl/tworca/wiktor-bregy>; na kultowym portalu CULTURE.

<https://www.youtube.com/watch?v=IhZ4MZDctr8>; do odsłuchania Aria z Kurantem ze „Straszego Dworu” Stanisława Moniuszki, w jego wykonaniu, ze starej winylowej płyty, urocze.

<https://www.polskieradio.pl/8/4933/Artykul/2609656,Wiktor-Aleksander-Br%C3%A9gy-był-zanurzony-we-własnym-swiecie>; audycja w Polskim Radio o nauczycielu.

Artysz, Jerzy, et al. "O aktorstwie operowym/[Jerzy Artysz, Wiktor Aleksander Brégy, Małgorzata Dziewulska, Marek Grzeiński, Elżbieta Illasiewicz, Ewa Iżykowska, Tomasz Łubieński, Olgierd Pisarenko, Wojciech Szulczyński]." *Dialog: miesięcznik Związku Literatów Polskich* 32.2 (1987).

Wiktor Brégy: Elementy Techniki Wokalnej, Państwowe Wydawnictwo Muzyczne, Kraków, 1974.

O naszej HEROINIE

<https://strzyza.pl/zmarla-maria-zielinska/>; Jej hobby to malarstwo, m.in. obrazy o tematyce religijnej.

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Maria_Zieli%C5%84ska_\(%C5%9Bpiewaczka\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Maria_Zieli%C5%84ska_(%C5%9Bpiewaczka)); krótka notka – Wikipedia.

<https://radiogdansk.pl/kultura/2014/10/15/od-arii-do-psalmow-wspomnienia-gdanskiej-sopranistki-marii-zielinskiej-recenzja-2/>; info o książce, na portalu Radio Gdańsk.

<http://nekrologi.wyborcza.pl/0,11,,434572,Maria-Zieli%C5%84ska-kondolencje.html>; informacja o śmieci Bohaterki tzw. klepsydra.

<https://encyklopediateatru.pl/artykuly/267441/maria-zielinska-pozegnanie>; kilka słów na pożegnanie w Encyklopedii Teatru.

O NAUCZYCIELU HEROINY - WIKTORZE BRÉGY

Z Wikipedii

<<**Wiktor Brégy** - urodzony 3 września 1903 w Kijowie, zmarł 20 maja 1976 w Warszawie – polski śpiewak (tenor) i reżyser operowy pochodzenia francuskiego.>>

<<Był synem pracującego w Rosji Francuza Leona Brégy i Greczynki Aleksandry Diamandidi. >>

<<Debiutował w 1927 rolą Jontka w „Halce” w teatrze objazdowym. W 1929 poślubił Zofię z Suchanków Brégy, pedagoga wokalistyki. W 1928 został zaangażowany do Opery Warszawskiej, gdzie w ciągu czterech sezonów wystąpił w ponad 20 rolach. W latach 1931–1933 był solistą Opéra Comique w Paryżu, w latach 1934–1939 występował na szwajcarskich scenach operowych (w Zurychu, Bazylei i Bernie) oraz wielu miastach Europy. Dzięki jego staraniom w 1934 wystawiono w operze w Bernie „Halkę” Stanisława Moniuszki.>>

On, Leon Kruczkowski i Władysław Szpilman i inni – dobrana ‘paczka’.

<https://polona.pl/sets?availableOnline=true&searchCategory=objectSets&searchLike=wikt or%20bregy>; portal POLONA – inny portret i kilkanaście plakatów.

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

OPERA BAŁTYCKA W GDAŃSKU

operabaaltycka.pl/pl/historia

Gmail YouTube Maps YouTube Maps ear

Opera Bałtycka w Gdańsku

BILETY AKTUALNOŚCI REPERTUAR SPEKTAKLE EDUKACJA WSPÓŁPRACA HISTORIA ZESPÓŁ KONTAKT DEKLARACJA DOSTĘPNOŚCI

1600 | 1700 | 1800 | 1900 | 2000

1800

operabaaltycka.pl/pl/historia

Gmail YouTube Maps YouTube Maps ear

Opera Bałtycka w Gdańsku

BILETY AKTUALNOŚCI REPERTUAR SPEKTAKLE EDUKACJA WSPÓŁPRACA HISTORIA ZESPÓŁ KONTAKT DEKLARACJA DOSTĘPNOŚCI

1600 | 1700 | 1800 | 1900 | 2000

2000

2000
20 lutego

Pierwsza w Gdańsku powojenna premiera opery Wagnera

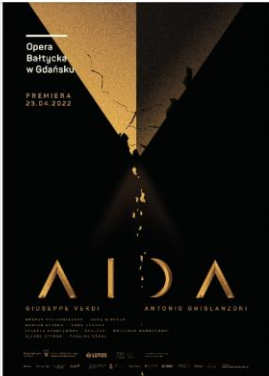
operabaaltycka.pl/pl/reperuar

Gmail YouTube Maps YouTube Maps ear

Opera Bałtycka w Gdańsku

BILETY AKTUALNOŚCI REPERTUAR SPEKTAKLE EDUKACJA WSPÓŁPRACA HISTORIA ZESPÓŁ KONTAKT DEKLARACJA DOSTĘPNOŚCI

05
niedziela
17:00

Aida
Giuseppe Verdi

11
sobota
18:00

Hrabina
Stanisław Moniuszko

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Narodowe Archiwum Cyfrowe

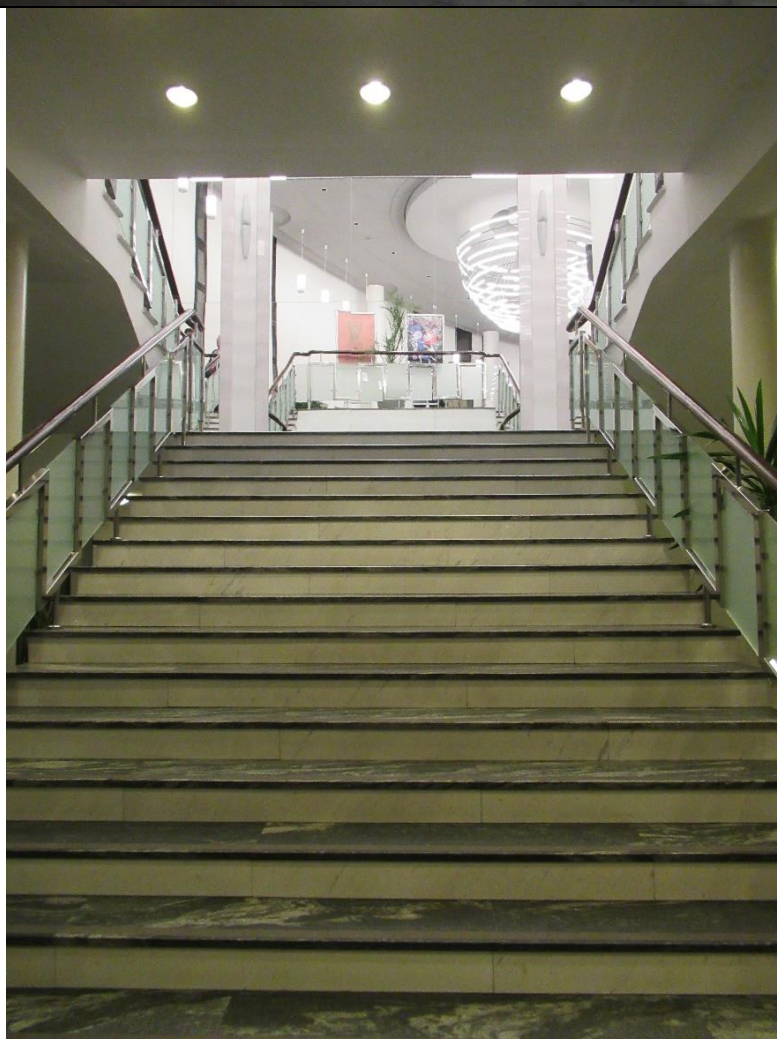

Narodowe Archiwum Cyfrowe

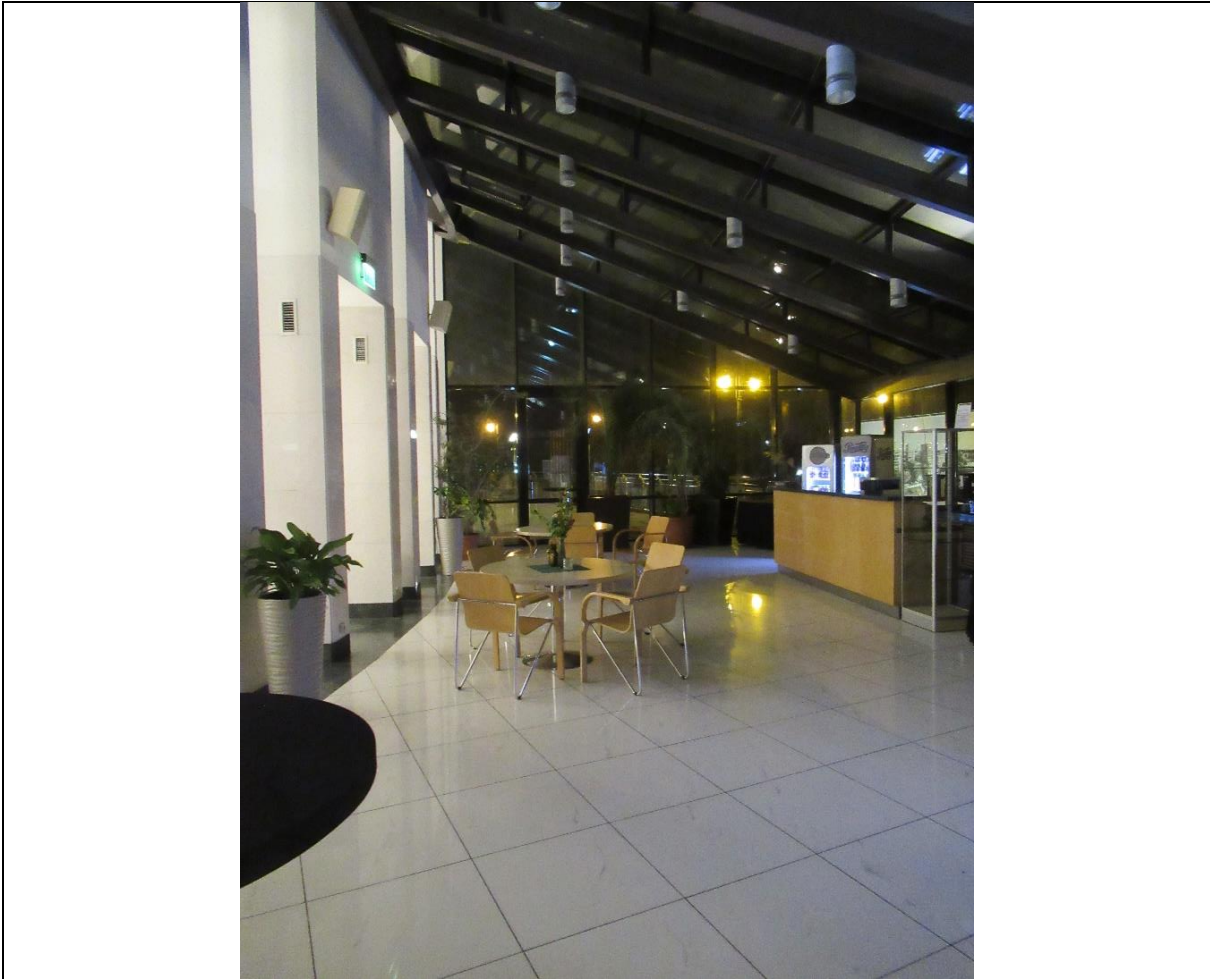
Opera Nova w Bydgoszczy, eseista nigdy nie był w Teatrze Muzycznym w Gdyni ...

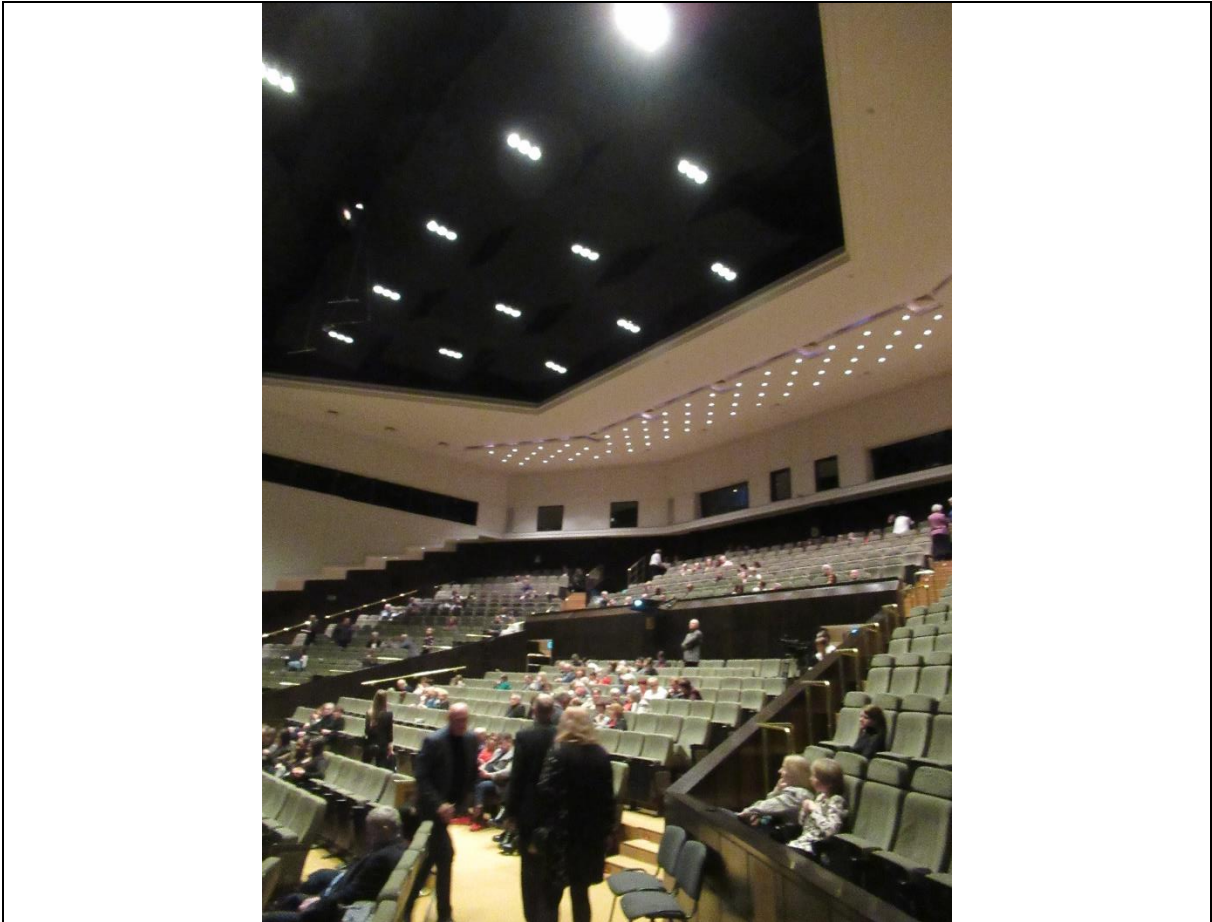

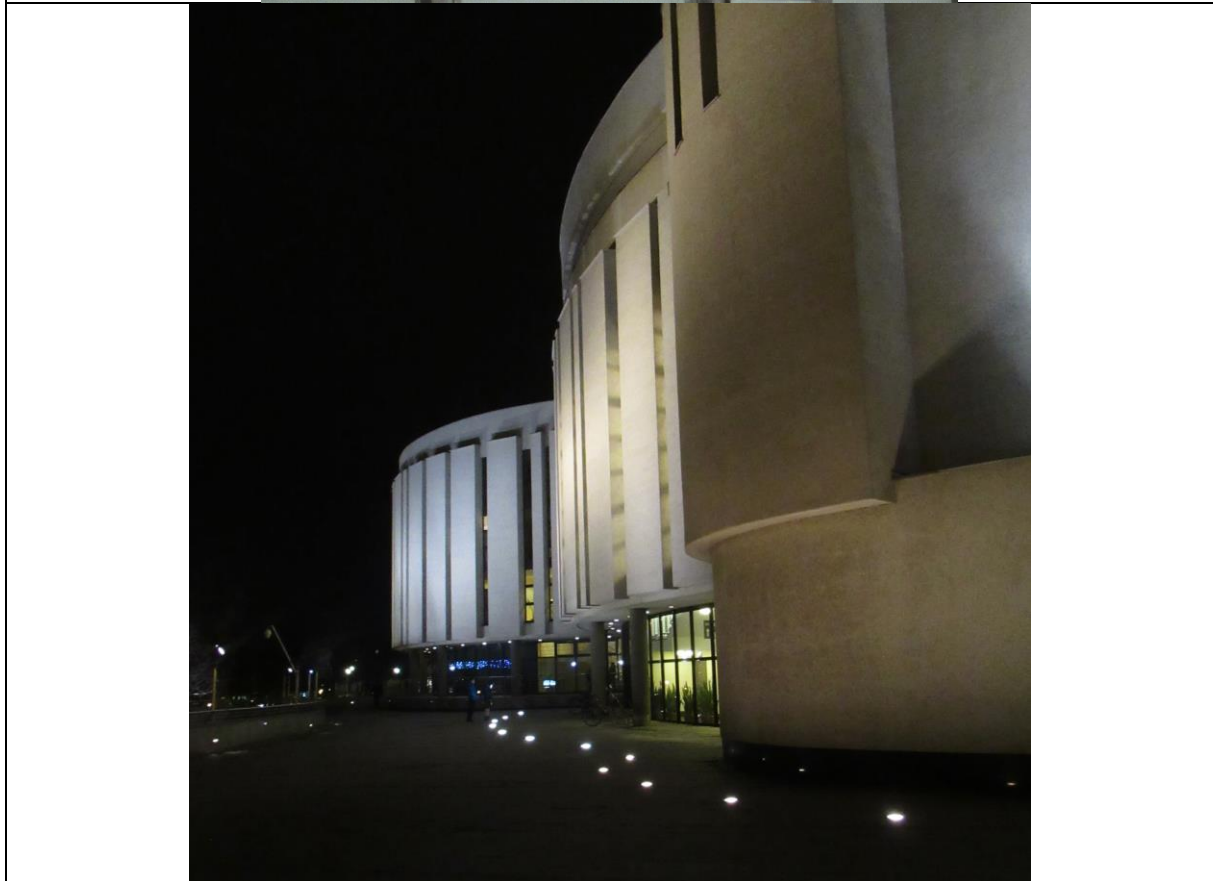

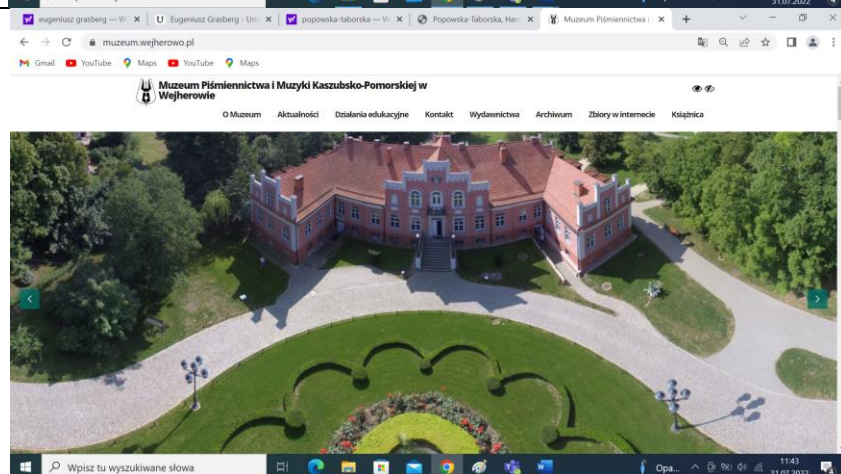
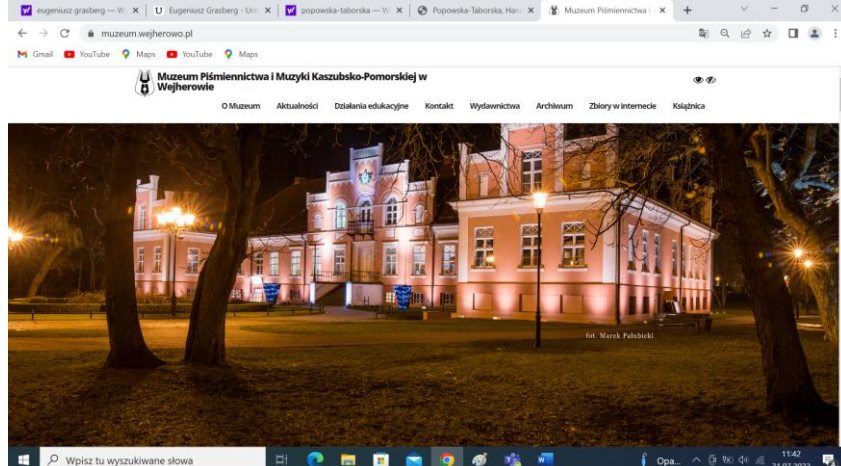
FELICJA KRYSIEWICZOWA
1897-1970

ARTYSTKA, PEDAGOG, ANIMATORKA ŻYCIA MUZYCZNEGO
ZAŁOŻYCIELKA BYDGOSKIEJ SCENY OPEROWEJ

POPIERSIE WYKONANE Z OKAZJI JUBILEUSZU 50.LECIA OPERY BYDGOSKIEJ
PRZEZ ARTYSTĘ RZEźBIARZA MICHAŁA KUBIAKA

WEJHEROWO eseista był też w Muzeum w Kartuzach, ale nie robił zdjęć!!!

Zdjęcia wykonał eseista Stan Zawiślak, zasoby POLONA oraz strony internetowe.

